ORATORI AMB PARES "CONEIXEM JESÚS II"

SESSIÓ 16 (Tabor): CREC EN LA VIDA ETERNA

PREVI

-**Oratori:** A la sala destinada a oratori tenim les cadires distribuïdes en semicercle al voltant del sagrari, la creu de Jesús al centre i una imatge de Maria. També la Bíblia sobre un faristol o coixí oberta i una espelma. Avui col·locarem també en un lloc visible i presidint una imatge del Crist ressuscitat, una icona. I un ciri gran semblant al ciri Pasqual que ja hem fet servir en altres ocasions.

-**Cant meditatiu**: Proposem escoltar la cançó: Himne de la nit de Pasqua, el Pregó Pasqual «Exsultet», en català.

-**Proclamació de la Paraula**: A la Bíblia ha d'estar preparat el fragment: Mt, 6, 19-21.

-**Gest simbòlic**: imatge del Crist ressuscitat a un lloc central de l'oratori. Petites pedres (una per cada participant). Una capsa de cartró o fusta.

LA PREGÀRIA

a) La preparació de la pregària

1.- Entrada a la capella o lloc d'oració.

Ho fem com sempre en silenci i esperit de recolliment, sentint-nos convidats a participar en la pregària d'una manera activa.

2.- Senyal de la creu:

Som fills i filles de Déu i estem convidats a viure com a germans en la gran família que és la humanitat. A l'Església, la comunitat de creients, aprenem a crear aquests vincles de germanor que continuaran a la vida eterna. Per explicitar que som fills i filles de Déu, diem tots junts: *"En el nom del Pare...* (i fem la senyal de la creu)

3.- Breu introducció:

L'home és un ésser insatisfet, que porta en el seu interior, en sigui conscient o no, el desig de Déu. Estem projectats cap al futur i busquem allò etern. L'amor de Déu per la humanitat no acaba mai. Comencem a viure la vida eterna ja aquí, amb el nostre baptisme, quan som capaços d'acollir l'amor que ve de Déu, i de viure el camí que Ell ens proposa.

Déu vol satisfer aquest desig de plenitud que l'home té, i proposa per a ell un camí cap a la vida eterna sense treure-li la llibertat. L'home escull al llarg de la seva vida i en diferents situacions allò que l'allunya o l'acosta a Déu. Són les respostes de l'home a Déu que mai es cansa de convidar-lo a una vida de comunió amb Ell.

4.-Tècnica de relaxació (la ***Tècnica del minut*****):**

Anem a fer un exercici de respiració per prendre consciència del propi cos, de la creació i del Creador. Seiem amb les cames en una posició còmode, l'esquena recta, les mans reposant sobre els genolls. Cada exercici consisteix en quatre moments:

a) Inspiració: omplim d'aire els nostres pulmons.
b) Retenim l'aire durant uns instants.
c) Expiració: deixem anar lentament l'aire.
d) Finalment, aguantem la respiració durant uns segons.

Podem repetir la següent jaculatòria: «Sagrat Cor de Jesús, en vós confio».

5.-Oració inicial

Preguem tots junts fent servir aquestes paraules:

«Crec en Déu, Pare totpoderós,
creador del cel i de la terra
I en Jesucrist, únic Fill seu i Senyor nostre,
que fou concebut per obra
de l'Esperit Sant,
nasqué de Maria Verge,
patí sota el poder de Ponç Pilat,
fou crucificat, mort i sepultat,
davallà als inferns,
ressuscità el tercer dia d'entre els morts,
s'enlairà al cel,
seu a la dreta de Déu Pare totpoderós,
i d'allí ha de venir a judicar els vius i els morts.
Crec en L'Esperit Sant,
la Santa Mare Església catòlica,
la comunió dels sants,
la remissió dels pecats,
la resurrecció de la carn,
la vida perdurable. Amén.

El Credo, o «Símbol dels apòstols», resumeix la fe dels cristians. És el compendi de les veritats fonamentals que ha de creure tot batejat. Avui ens fixarem especialment en la part final, que diu: «crec en la resurrecció del carn i la vida perdurable». Els cristians creiem en el triomf de la vida sobre la mort; que Déu, pel seu amor i gràcia, renovarà el nostre pobre cos mortal i viurem per sempre en Déu. Jesús, que intercedeix per nosaltres i que ha vençut la mort, és qui obre el camí que condueix al Paradís i ens deixa obertes de bat a bat les portes de la vida eterna.

b) La pregària del cor

1.-Memòria de les presències i records de Jesús.

Has pensat mai la relació que hi ha entre la vida que tenim aquí i la vida eterna? I que les eleccions que fem al llarg de la nostra vida son importants?

No parlem en termes de càstig o de premi, sinó que ens referim sobretot a reflexionar sobre la manera en que podem respondre més i millor a l'amor generós d'aquest Jesús que ha donat la vida per nosaltres. I poder descobrir així, poc a poc, què és el que Déu espera de nosaltres, el que Ell ha pensat per la nostra felicitat.

Potser pot inspirar-nos el que ens diu el Papa Francesc en la seva encíclica Gaudete et Exsultate (Alegreu-vos-en i celebreu-ho): *«L'Església ha ensenyat reiterades vegades que no som justificats per les nostres obres o pels nostres esforços, sinó per la gràcia del Senyor que pren la iniciativa»*. p.52

I encara : *«La seva amistat ens supera infinitament, no pot ser comprada per nosaltres amb les nostres obres i només pot ser un regal de la seva iniciativa d'amor».* p.54.

2.-Pregària del cor.

Demanem ara el do de la fe per anar més enllà d'allò que podem comprendre, i canviar la por per l'esperança.

Davant la imatge, quadre o icona del Crist gloriós, pensem en la vida eterna, en allò que és perdurable, en l'amor del Senyor que ens salva i demanem més fe davant les dificultats i els desànims que tots tenim a la vida.

Parlant del vida eterna deia també el Papa Francesc: *«La resurrecció no és només el fet de ressuscitar després de la mort, sinó és una nova classe de vida que ja podem experimentar ara. La vida eterna és el nostre destí, l'horitzó de la plena definitud de la nostra vida. I és en aquesta vida que som cridats a preparar-nos amb decisions evangèliques»* (Reflexió al Regina Coeli/Angelus del 10 de novembre de 2019).

Serà amb aquest trobament amb el Crist al final de la nostra vida mortal quan confrontarem el que hem viscut amb allò que Déu esperava de nosaltres, el projecte que ell tenia i té per la nostra vida. El cel no és altra cosa que *«l'instant sense fi de l'amor»* (Youcat, 158), quan ja res no ens separa de Déu. I l'infern, tot el contrari: *«l'estat de l'etern allunyament, l'absència absoluta de l'amor»* (You Cat 161). Recordem, però, que no és Déu qui condemna l'home sinó l'home mateix que fent ús de la seva llibertat refusa l'amor misericordiós de Déu que sempre perdona.

Així l'apòstol Pere tot i haver pecat greument surt perdonat, i Judes que no creu en el perdó es tanca a l'amor misericordiós de Déu.

3.-Cant meditatiu:

Escoltem ara el Pregó Pasqual (el que escoltem la nit de la Vetlla Pasqual):

«Exultin de joia tots els àngels.
Exultin els ministres de Déu
i que sonin els tambors i les guitarres
per celebrar el triomf d'un Rei
tan gran!

La terra s'ompli d'alegria
il·luminada i radiant de la claror
per la llum que ve del regne etern,
perquè avui la foscor
ja s'ha esvaït!

GLÒRIA! GLÒRIA GLÒRIA!

També l'Església se n'alegra
adornada amb l'esclat d'aquesta llum.
Que ressonin nostres veus dins de
la nau
per cantar la bondat del nostre Déu!
GLÒRIA! GLÒRIA! GLÒRIA!

Que comenci en tu germà la festa,
amb un himne de lloança al teu Senyor.
Perquè el foc ha arribat al nostre cor
els teus camins!

GLORIA!GLÒRIA! GLÒRIA!

Aquesta és la festa de la Pasqua,
en la qual Jesús és immolat.
Perquè aquesta és la nit en que el Senyor
va salvar
el seu poble d'Israel!

GLÒRIA! GLÒRIA! GLÒRIA!

Les nostres cadenes s'han trencat
ha fugit el pecat i la foscor,
i la mort per sempre ha estat vençuda,
per la vida
del Crist ressuscitat!

GLÒRIA ! GLÒRIA GLÒRIA!

(Pregó Pasqual. Lletra de Kairoi)

c) L'escolta de la Paraula

1.-Introducció a la Paraula:

Ens preparem per escoltar la Paraula de Déu. En aquesta ocasió, llegirem Mt 6, 19-21.

En aquest fragment del Sermó de la muntanya Jesús ens parla de quins han de ser el valors de la nostra vida. I ens adverteix que no posem el cor, els esforços, les energies en allò que és caduc, o sigui, en allò que la mort destrueix i no porta enlloc, sinó en allò que perdura.

Podem preguntar-nos on posem o en qui la nostra confiança i seguretat?

2.-La proclamació de la Paraula:

Prenem la Bíblia amb delicadesa i proclamem amb veu clara i forta aquest relat que ens revela un dels misteris de la nostra fe.

Mt 6, 19-21: Un tresor al cel.

19 »No amuntegueu tresors aquí a la terra, on les arnes i els corcs els fan malbé i els lladres entren i els
roben. 20 Reuniu tresors al cel, on ni les arnes ni els corcs no els fan malbé i els lladres no entren ni els
roben. 21 Perquè on tens el tresor, hi tindràs el cor.
Després de llegir el text, el lector besa la Bíblia i la retorna al seu lloc.

3.-Un moment de silenci i breu comentari de la Paraula.

En silenci recordem les paraules i les idees del text que acabem de llegir. A continuació, per guiar la reflexió, ens poden ajudar les següents paraules:

Potser sovint ens envaeix la temptació de buscar sentit i estabilitat en coses com la feina, els diners, l'afany de posseir o en la nostra imatge, però Jesús ens recorda que res d'això perdura. I ens convida a posar el cor i tot allò que som a perseguir una tresor que no caduca, que no es marceix: l'amor a Déu i als germans. Si vivim preocupats per les coses materials ens tanquem en nosaltres mateixos i l'amor de Déu no pot entrar-hi. El nostre tresor ha de ser Déu mateix i cercar-lo a Ell el nostre voler més pregon.

4.-L'aplicació a la vida com a resposta a la Paraula.

A fi de portar a la nostra vida quotidiana allò que hem escoltat a les Escriptures, podem preguntar-nos:

- On poso o en qui la meva confiança i seguretat?

- Què ocupa el meu cor en aquesta etapa de la meva vida?

- Estic disposat a posar la meva vida i la de la meva família en mans del Senyor i a confiar que la Vida en plenitud ens espera?

5.-Gest simbòlic.

Es lliura una petita pedra i un petit ciri a cada assistent i se'ls demana que pensin en una pèrdua, por o tristesa. La pedra representa el pes de la mort i el dol. Mentre ho pensen els convidem a prémer-la fort amb la mà i a contemplar la icona en silenci durant un minut. Fet això, l'acompanyant diu en veu alta: *"Jo soc la resurrecció i la vida; qui creu en mi, no morirà per sempre"*. I explica que Crist ens obre les portes de la vida eterna. Aleshores, cada pare i mare es convidat a aixecar-se de manera individual, anar cap a la icona de Crist ressuscitat, deixar la seva pedra dins la capsa (entreguen la mort) que haurem situat als peus de la icona i, fet això, encenen el seu ciri de la flama del Ciri Pasqual i tornen al seu lloc amb la llum a la mà. Quan tots han fet el gest, l'acompanyant convida a pregar junts llegint en veu alta la pregària que tenim a continuació.

d) La pregària personal

1.-La pregària en comú.

Tots junts recitem aquesta pregària:

Senyor Jesús, Crist Ressuscitat,
mira els nostres cors que busquen la teva llum.
Davant la teva icona santa,
et confiem les nostres pors,
els nostres dols
i el record estimat de tots els qui ja han partit.
Tu has vençut la foscor de la mort
i ens has obert les portes de la vida eterna.
Ajuda'ns, com a pares i mares,
a encomanar aquesta esperança als nostres fills,
sabent que l'Amor és més fort que la mort
i que un dia ens retrobarem en la teva pau.
Amén.

2.-La pregària del Pare Nostre.

I com a fills i filles de Déu ens adrecem al nostre Pare celestial tot dient: *Pare nostre...*

I recordem Maria, Mare de Déu i mare nostra: *Déu vos salvi, Maria...*

Glòria al Pare...

3.-Benedicció final.

Que Déu, font de tota vida i esperança, ompli de pau els vostres cors i les vostres llars. Que el Senyor Jesús, el Ressuscitat, sigui sempre la llum que guia les vostres famílies i la certesa que l'Amor no s'acaba mai i us beneeixi i us acompanyi sempre. Amén.

e) Sortida de l'oratori

1.-Comiat i sortida.

Sortim en silenci de l'oratori fent un gest de reverència a Jesús, present en el sagrari o representat per una imatge.

I una vegada fora de l'oratori ens acomiadem tot desitjant un bon estiu i esperant retrobar-nos el curs vinent.

FITXA PELS PARTICIPANTS -TABOR

SESSIÓ 16: CREC EN LA VIDA ETERNA

ORACIÓ INICIAL

«Crec en Déu, Pare totpoderós,
creador del cel i de la terra
I en Jesucrist, únic Fill seu i Senyor nostre,
que fou concebut per obra
de l'Esperit Sant,
nasqué de Maria Verge,
patí sota el poder de Ponç Pilat,
fou crucificat, mort i sepultat,
davallà als inferns,
ressuscità el tercer dia d'entre els morts,
s'enlairà al cel,
seu a la dreta de Déu Pare totpoderós,
i d'allí ha de venir a judicar els vius i els morts.
Crec en L'Esperit Sant,
la Santa Mare Església catòlica,
la comunió dels sants,
la remissió dels pecats,
la resurrecció de la carn,
la vida perdurable. Amén.

ESCOLTEM LA PARAULA

Mt 6, 19-21: Un tresor al cel.

19 »No amuntegueu tresors aquí a la terra, on les arnes i els corcs els fan malbé i els lladres entren i els
roben. 20 Reuniu tresors al cel, on ni les arnes ni els corcs no els fan malbé i els lladres no entren ni els
roben. 21 Perquè on tens el tresor, hi tindràs el cor.

COMENTARI DIALOGAT DE LA PARAULA

- **Què ocupa el meu cor en aquesta etapa de la meva vida?**
- **Estic disposat a posar la meva vida i la de la meva família en mans del Senyor i a confiar que la Vida en plenitud ens espera?**
- **On poso o en qui la meva confiança i seguretat?**

LA PREGÀRIA EN COMÚ

Senyor Jesús, Crist Ressuscitat,
mira els nostres cors que busquen la teva llum.
Davant la teva icona santa,
et confiem les nostres pors,
els nostres dols
i el record estimat de tots els qui ja han partit.
Tu has vençut la foscor de la mort
i ens has obert les portes de la vida eterna.
Ajuda'ns, com a pares i mares,
a encomanar aquesta esperança als nostres fills,
sabent que l'Amor és més fort que la mort
i que un dia ens retrobarem en la teva pau.
Amén.